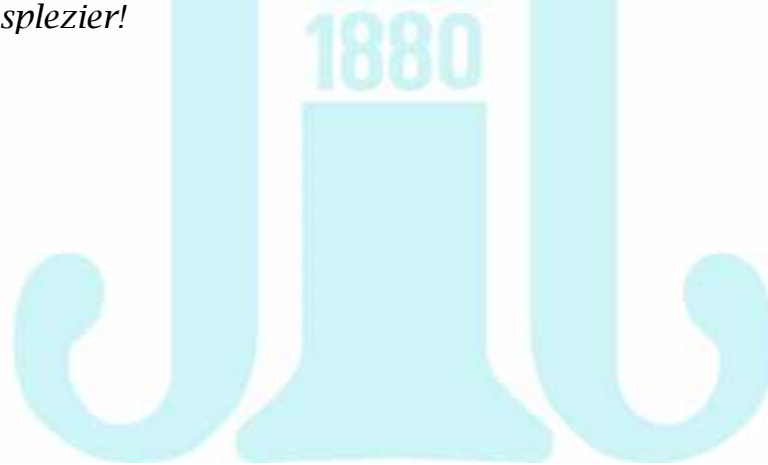

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

HET TESTAMENT VAN DE BARON

blijspel in drie bedrijven

door

1880

Filip Santens

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2013

Nr.3154

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *HET TESTAMENT VAN DE BARON* op te voeren moet de naam van auteur *FILIP SANTENS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2013/220/011
ISBN 978-90-385-12280

© 2013 Toneelfonds J. Janssens/Filip Santens
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(10 à 12 spelers)

BARON Jean-Christophe d'Etienne de Saint-Louis (mijnheer Jean)
 FIRMIN Vanwassenhove, huisknecht
 MADELEINE Depotter, huismeid
 NOTARIS Thérèse Delacroix
 JONKHEER GEORGES de Deerlycke Platse
 MADAME ARLETTE
 GINO Nolf, bastaardzoon
 GINA Nolf, bastaarddochter
 INSPECTEUR Ilse In de Gracht
 AGENT Philemon Opdebeeck
 MARCEL, inbreker
 FRED, inbreker

Vier vrouwen en vier mannen (voor de vier koppels). Een beetje ruimdenkend kun je natuurlijk ook koppels van hetzelfde geslacht nemen. De twee inbrekers zijn in principe twee mannen, maar ook man en vrouw of zelfs twee vrouwen zijn mogelijk. Deze rollen kunnen ook gespeeld worden door de acteurs die de politie-inspecteur en de hulpagent spelen. Ook hier is immers de keuzemogelijkheid in geslacht.

Het stuk kan dus bezet worden door zes mannen en vier vrouwen, vijf mannen en vijf vrouwen, vier mannen en zes vrouwen. Of door acht mannen en vier vrouwen, zeven mannen en vijf vrouwen, vier vrouwen en acht mannen.

DECOR

De werkkamer van de baron. Linkerwand (jardin) van de scène is volledig in beslag genomen door boekenkasten met daarvoor de lijkbaar van de baron. In de boekenkasten zit een deur verborgen. Daarnaast is er ook een deur zichtbaar. Boven die zichtbare deur opnieuw boekenkasten. Ook een stuk van de linkerachterwand zijn boeken (tot aan de middendeur). In het midden een centrale glazen deur die uitgeeft op de tuin. Rechts achteraan bureau van de baron. Boven het bureau van de baron hangt een schilderij en een hertenkop. Rechterwand van de scène (cour) zitten eveneens twee deuren, een die zogezegd leidt naar de centrale hal en een die naar de keuken gaat. Tussen de twee deuren een schouw met haard en schouwgarnituren, aan de schouw een foto of schilderij van de baron. Rechts vooraan een tweetal zetels (Chesterfields) met een salontafeltje met daarop twee karaffen (een met whiskey en een met water) en twee glazen. Aan de rechterwand hangt ook een bel (in ouderwetse klokvorm). Bel is zogezegd verbonden met de voordeur. In het decor is ook een staande lamp aanwezig. Op de grond ligt een leuween/of tijgervel, liefst met hoofd. Indien dit niet gevonden wordt, is een schapenvel ook oké.

KORTE INHOUD

Baron Jean-Christophe d'Etienne de Saint-Louis, mijnheer Jean voor de vrienden, is overleden. Mijnheer Jean was een bon vivant pur sang. Hij hield van mooie vrouwen, lekker eten en drinken. Hij wandelde, dankzij zijn familiefortuin, zorgeloos door het leven. Zijn plotselinge dood - hij overlijdt aan een hartaanval - wordt volledig toegeschreven aan zijn liederlijke levensstijl.

De baron ligt de dag na zijn dood opgebaard in zijn bibliotheek die tevens dienst doet als werkkamer. Zijn trouwe knecht Firmin Vanwassenhove, die samen met zijn vrouw Madeleine Depotter inwoont op het kasteel, is druk in de weer. Hij verwacht namelijk heel wat bezoek.

De familieleden van mijnheer Jean komen op vraag van notaris Thérèse Delacroix naar het kasteel. Er zouden wat problemen zijn met het testament van mijnheer Jean. Zijn enige neef Jonkheer Georges de Deerlycke Platse, zoon van de zus van mijnheer Jean, komt samen met zijn bazige vrouw Madame Arlette zijn erfenis opeisen.

Er zijn echter kapers op de kust. Enkele weken voor zijn dood kreeg mijnheer Jean een brief van een vroegere minnares. De vrouw lag op sterven. Ze wilde mijnheer Jean laten weten dat hun verhouding vijftientig jaar geleden niet zonder gevolgen was gebleven. Kort na het beëindigen van hun relatie ontdekte de vrouw dat ze zwanger was. Ze schonk het leven aan een tweeling, Gino en Gina Nolf, bastaardkinderen dus van de baron. Notaris Delacroix slaagt erin om de tweeling op te sporen. Ze verzoekt hen om ook naar het kasteel te komen.

Oh ja, om het verhaal af te kruiden komen er ook nog twee inbrekers, een politie-inspecteur en een hulpagent aan te pas.

De tekst van de inbrekers werd twee keer weergegeven. Eén keer in het fonetisch Antwerps en één keer in een ander en kleiner lettertype in het A.N.

EERSTE BEDRIJF

(Bij het begin van de scène ligt de baron opgebaard in zijn werkkamer. Firmin komt op door middendeur. Hij is duidelijk moe, strekt een aantal keer zijn rug en richt zich naar de baron.)

FIRMIN : Zie hem daar liggen zie. We hadden nog geen werk genoeg, mijnhere daar moest plotseling zijn pijp aan Maarten geven. En wie mag het weer oplossen? Hier zie, den duts van het spel, onze Firmin.

Terwijl hij daar op zijn gemakke ligt, mag den deze hier van iefke naar afke lopen om alles in orde te brengen voor de komst van mijnhere zijn erfgenamen daar.

Die madame de notaris is gemakkelijk. Zij regelt zozegd alles, maar Firminke hier moet al het werk doen. Allé *(kijkt op zijn uurwerk)* zes uur twintig, tijd voor een ...

(Firmin stapt naar het salontafeltje en schenkt een glas whisky uit. Hij staat met zijn gezicht naar de baron. Hij ziet dus niet dat Madeleine vanuit de keukendeur aan de courkant van de scène opkomt. Madeleine heeft een pollepel en handdoek bij zich. Zij kijkt even naar Firmin en wacht tot hij gaat drinken.)

MADELEINE : *(net op het moment dat Firmin wil drinken, roept ze.)* Santé! *(dan)*
Firmin Vanwassenhove!

(Firmin schrikt en morst daardoor zijn drank.)

Je moest beschaamd zijn. Vind je dat nu het moment om hier te zitten whisky zuipen? De gasten kunnen ieder moment arriveren en er moet nog van alles gebeuren. En je weet dat ik niet kan helpen, ik heb veel teveel werk in de keuken. Denk je dat het zo eenvoudig is om een goede rosbief te maken voor al

die mensen? En niet zomaar mensen hé. Het zijn misschien wel onze nieuwe bazen hé. Maar mijnheer hier maakt zich daar geen zorgen over. Wel neen. Hij zit hier maar op zijn gemakse te pintelieren in plaats van de kamers voor de gasten in orde te brengen.

FIRMIN : Madeleintje, schatje van mij. Weet je dat je nog veel schoner wordt, als je je kwaad maakt? Die ogen van jou die krijgen dan zo'n gloed hé. Precies warm genoeg om een barbecue in gang te steken. Allé kom hier, dat ik je eens goed vastpak.

(Firmin wil haar vastpakken na haar tirade, krijgt pollepel op zijn hoofd. Madeleine rukt zich los.)

MADELEINE : Maar ben je nu helemaal zot geworden. Heb je dan helemaal geen manieren? Onze baas, die arme mijnheer Jean, ligt hier opgebaard en jij, ouwe onnozelaar, denkt alleen maar aan frivoliteiten. Dit is niet de plaats noch het moment om daarmee bezig te zijn.

FIRMIN : Nochtans Madeleintje, was onze chef daar in zijn tijd ook niet vies van. Er mocht geen schoon vrouwtje in zijn buurt komen of zijn staartje ging al kwispelen.

MADELEINE : *(neemt handdoek en ruimt de gemorste whisky op terwijl ze repliceert)* Firmin, dat zijn roddels. In die twintig jaar dat ik voor hem gewerkt heb, is hij altijd heel hoffelijk tegen mij geweest en heeft hij mij nooit lastig gevallen.

FIRMIN : *(mompelend tussen zijn tanden, naar publiek toe)* Ik zei dan ook, een schoon vrouwtje. Den ouwen was niet blind.

MADELEINE : *(doet alsof ze niets gehoord heeft)* Trouwens, wat ik niet versta is waar jij al die energie vandaan haalt om je zo onnozel te gedragen. Had jij het werk gedaan dat hier moest gebeuren, dan zou je veel te moe zijn om er zelfs maar aan te peinzen.

FIRMIN : Ons moeder zaliger zei altijd: "Als de vlam zit in de pijp is het vuur moeilijk te blussen."

MADELEINE : Wel here, mocht je moeder je zo horen en bezig zien, ze zou zich omdraaien in haar graf.

FIRMIN : Dat zal moeilijk gaan, nietwaar. Ze is gecremeerd.

MADELEINE : (*komt vermanend naast Firmin staan*) Och jij, mislukte wasknijper van het zevende knoopsgat, stop met zeveren en ga de logeerkamers in orde brengen.

FIRMIN : Madeleine, jaag me niet op hé. Dat is niet goed voor mijn cholesterol, om van mijn bloeddruk nog maar te zwijgen. Subiet krijg ik hier een attaque zoals hij daar. En één dode in dit huis is meer dan genoeg. De logeerkamers zijn in orde.

MADELEINE : Alle vier?

FIRMIN : Alle vier, ja.

MADELEINE : Ook die van Madame Arlette? Je weet hoe ze is. Niets ontgaat haar, het kleinste detail dat niet in orde is, is voldoende om haar kwaad te krijgen. De laatste keer dat ze hier op bezoek was, klaagde ze erover dat de chauffage op haar kamer minstens twee graden te koud stond.

FIRMIN : Ik moet alleen voor nog wat extra kussens zorgen. Hare koninklijke hoogheid slaapt graag met voldoende ondersteuning voor haar rug. Zo'n adellijke rug is niet gewoon om veel lasten te dragen. Ik snap trouwens nog altijd niet hoe mijnheer Georges het al die jaren met haar volhoudt. Zo'n feeks heb ik nog van mijn leven niet ontmoet. Zelfs jouw moeder, mijn dierbare schoonmoeder waar ik nooit kwaad zou van spreken -toch niet als jij daar bij bent- is maar klein bier in vergelijking met haar.

MADELEINE : Laat mijn moeder hierbuiten. Wees blij dat jij niet met Madame Arlette getrouwd bent. Als mijnheer Georges maar met haar gelukkig is, is de rest van geen belang.

FIRMIN : Mocht het dan nog een oogverblindende schoonheid zijn dan zou je haar slechte karakter er nog bijnemen. Maar ze is zo lelijk als de nacht. Mijnheer Jean noemde haar niet voor niets het wrattenzwijn. Hij was er trouwens heilig van overtuigd dat zij alleen maar met mijnheer Georges getrouwd was voor zijn geld. "Firmin", zei de baron tegen mij, "Ze zeggen dat liefde blind maakt, maar in het geval van mijne cousin Georges werden ook zijn hersenen nog eens aangetast. Blind en dom tegelijkertijd. En als hij niet oplet blijft hij alleen over met een geplunderde portefeuille."

MADELEINE : Wat ik niet begrijp is dat ze altijd een aparte kamer wil als ze naar hier

komt en nooit bij mijnheer Georges wil slapen.

FIRMIN : Ik denk niet dat mijnheer Georges dat zo erg vindt. Het zijn waarschijnlijk zijn enige rustige momenten op een hele dag. Trouwens, ik zou ook niet naast zo'n vogelverschrikker willen slapen en nog veel minder wakker liggen. Stel je voor zeg, je wordt 's morgens wakker en het eerste wat je ziet is haar gezicht. Ik zou van heel de dag geen eten meer moeten hebben.

MADELEINE : Zijn de kamers van de tweeling ook in orde?

FIRMIN : Madeleintje, luister je ooit wel eens naar mij? Ik heb toch gezegd dat alle vier de kamers in orde zijn.

MADELEINE : Maar allé Firmin, je snapt toch dat zij misschien wel onze nieuwe bazen kunnen worden, allé als mocht blijken dat zij echt de kinderen van mijnheer Jean zijn. Wie had dat nu kunnen denken, mijnheer Jean, kinderen...

FIRMIN : Dat verwondert mij niet zulle. Geen enkel vrouwtje was veilig voor onze Jean daar. Het kon niet anders dan dat er ergens een paar kleine mijnheer Jeankes rondliepen. Het is eigenlijk een half mirakel dat er zich maar twee hebben aangemeld. Er is een grote kans dat er nog een paar opduiken. Ons moeder zaliger zei altijd: "Wie met goed kruit schiet, past af en toe wel iets."

MADELEINE Firmin begin niet weer hé. Zorg nu maar dat die kamer van Madame Arlette in orde is. Ze kunnen elk moment aankomen.

FIRMIN : Zeg knorrieporrie, in plaats van mij constant te zitten commanderen, zou je niet beter eens naar jouw rosbief kijken? Ik dacht dat je het zo druk had in de keuken? Als je hier blijft staan kletsen, is er straks geen eten en heeft onze feeks al meteen een goeie reden om van haar neus te maken. *(knijpt in neus Madeleine)*

MADELEINE : Ik ben er al mee weg zie.

(Madeleine verdwijnt door de keukendeur, kant cour. Firmin kijkt haar na. Als ze door de deur is verdwenen, schenkt hij opnieuw een glas whisky in.)

FIRMIN : Ons moeder zaliger zei altijd: "Zolang de bodem van de fles niet in zicht is, mag je niet opgeven". Santé.

(Net op het moment dat Firmin wil drinken, komt de notaris door de middendeur naar binnen.)

NOTARIS : Ha Firmin, aan het pauzeren zie ik.

FIRMIN : *(schrikt en morst een tweede keer.)* Ach, mevrouw de notaris. Is me dat verschieten. Alles is klaar en ik dacht laat ik er maar een nemen ter nagedachtenis aan mijnheer Jean. In de drukte van de voorbije uren heb ik daar nog geen tijd voor gehad zie. Kan ik u er ook een aanbieden?

NOTARIS : Niet nu, Firmin. Later misschien. Dokter Vanderwee heeft schoon werk geleverd. De baron ligt mooi opgebaard. Hij ziet er zo jeugdig uit.

FIRMIN : Wat ik niet versta is dat dokter Vanderwee hem opgebaard heeft en niet de begrafenisondernemer.

NOTARIS : Je weet toch dat het de ultieme wens van de baron was om thuis opgebaard te worden. En toen de dokter hier was en vaststelde dat de baron overleden was, heeft hij meteen het nodige gedaan om geen tijd te verliezen. Trouwens maak je geen zorgen. Ik regel straks alles met de begrafenisondernemer. Als ik de familie gesproken heb, kan ik ook de nodige regelingen treffen voor de begrafenis.

FIRMIN : Het lijkt inderdaad of hij gewoon ligt te slapen. Mijnheer Jean heeft ook niet afgezien, allé in zijn doodstrijd bedoel ik. Zijn dood kwam nogal onverwacht. Gisterenavond tijdens het avondeten zag hij er nog als een jong veulen uit. Ik verschoot me een bult toen hij me een uur later bij hem liet komen en zei dat hij zich niet zo goed voelde. Hij wilde dat ik de dokter opbelde. Toen die aankwam, was mijnheer Jean al overleden.

NOTARIS : Nochtans had dokter Vanderwee de baron al een paar maal geadviseerd om wat soberder te leven. Zijn bloeddruk en zijn cholesterol waren wat aan de hoge kant. Maar je kende de baron even goed als ik. Hij luisterde niet.

FIRMIN : Ons moeder zaliger zei altijd: Wie te paard radijzen plukt, is snel verongelukt.

NOTARIS : Juist ja. Is Madeleine bezig in de keuken?

FIRMIN : Rosbief, mevrouw de notaris. Als ze met rosbief bezig is, is ze niet te genieten.

NOTARIS : Ik heb nog een aantal zaken die ik haar moet vragen. Ik loop wel even tot in de keuken. Tot straks.

(De notaris verdwijnt door de keukendeur, cour kant. Firmin kijkt haar na. Als ze door de deur is verdwenen, schenkt hij voor de derde keer een glas whisky in.)

FIRMIN : Ons moeder zaliger zei altijd: "Als het erin zit, moet het er ooit uitkomen".
Santé!

(Net op het moment dat Firmin wil drinken, gaat de deurbel. Firmin schrikt en morst voor de derde keer. Zet zuchtend glas op tafel)

Er is ergens een god, maar vandaag heeft hij duidelijk geen dorst. Nu geef ik het op.

(Firmin af haldeur kant cour, laat de deur openstaan. Drie seconden later komen Madame Arlette en Georges binnen, op de voet gevolgd door Firmin.)

MADAME ARLETTE : Georges, ik vind het bijzonder ongepast van uw oom om zomaar in het midden van de week te overlijden zonder ons te informeren. Hij weet toch dat we een heel druk leven hebben en dat we ons niet zomaar aan onze verplichtingen kunnen onttrekken. En het is al even onbeschoft van die notaris om ons te sommeren om stante pede naar hier te komen. Wie denkt ze wel dat ze is?

(Georges wil iets zeggen, maar wordt onmiddellijk onderbroken.)

Zwijg Georges! Ik ben nog niet klaar. *(Ziet plotseling mijnheer Jean liggen, ze schrikt en slaat een gil.)* Georges hou me vast, ik word niet goed. Die onbeschaamdheid, hoe is het mogelijk dat we hier ontvangen worden. Bij een dode! Wordt er hier dan helemaal geen rekening gehouden met mijn gevoelige

natuur? Och Georges, ik denk dat ik flauw ga vallen.

JONKHEER GEORGES : Arlette, soyez fort ma chérie. Het is niet zomaar een dode, ça c'est nonkel Jean.

FIRMIN : Zal ik een glaasje water inschenken voor madame, mijnheer Georges? Of heeft madame liever iets straffers? Een whisky misschien?

JONKHEER GEORGES : Een glaasje water is une bonne idée Firmin, merci.

(Firmin schenkt glas water in. Madame Arlette weigert het. Firmin proeft, trekt een gezicht en giet het achter zijn rug leeg.)

MADAME ARLETTE : Georges, Ge zoudt beter aan de knecht zeggen dat hij onze koffers moet halen en naar de kamer brengen in plaats van zich met zaken te interfereren die hem niet aangaan.

(Georges treuzelt even.)

Allé Georges waarop wacht je, doe wat ik zeg.

JONKHEER GEORGES : Maar Arlette, ma chérie, de taxichauffeur heeft alle valiezen in de hal gezet. Firmin heeft nog eventjes tijd toch om ze naar onze kamers te brengen. Dat hoeft nu niet tout de suite te passeren.

MADAME ARLETTE : Georges!

JONKHEER GEORGES : *(richt zich tot Firmin)* Firmin, zou het mogelijk zijn om onze valiezen naar onze kamers te porteren? Ze staan in de hal.

FIRMIN : Mijnheer Georges, het zal me een waar genoegen zijn om met uw hebben en houden en dat van Madame Arlette natuurlijk, te mogen sleuren. Als u me wilt excuseren dan laat ik u even alleen en kwijt mij met gepaste spoed van de door u opgelegde taak. *(buigt en verdwijnt door haldeur kant cour.)*

MADAME ARLETTE : Georges, ik snap niet dat gij zo vriendelijk doet tegen het huispersoneel, en vooral tegen zo'n onbeschofterik. Trouwens waar waren we gebleven?

JONKHEER GEORGES : Mais ici, ma chérie, dans le bureau van nonkel Jean.

MADAME ARLETTE : Georges, we gaan niet de flauwe plezante uithangen. Dat past

totaal niet bij mensen van onze stand. Nu ik eraan denk, ge hebt de knecht toch gewaarschuwd dat hij voorzichtig moet zijn met onze spullen?

JONKHEER GEORGES : Maak u geen problemen, ma chérie. Firmin serveert al jaren voor nonkel Jean. Hij is de prudence zelve.

MADAME ARLETTE : Hum, daar ben ik niet van overtuigd. Goed personeel vinden is tegenwoordig geen sinecure. Uwen oom was daar veel te laks in. Hij deed veel te familiair tegen zijn werkmensen. Het eerste wat wij zullen doen als wij hier de baas zijn, is nieuw personeel aanwerven.

JONKHEER GEORGES : Maar mon petit bébé toch, nonkel Jean is nog geen dag heengegaan. Is dat niet een beetje vroeg om daar al over te commenceren? *(gaat naar lijkbaar en bekijkt het lijk van zijn oom. Hij luistert niet echt naar wat zijn vrouw vertelt.)*

MADAME ARLETTE : Het is nooit te vroeg, Georges. Trouwens wat doet uwen oom hier nu in zijn bureau? Wie heeft dat eigenlijk bedacht? Waarom hebben ze onze mening niet gevraagd? Het kan toch niet dat wij, als dichtste familie en erfgenamen van de baron, overal buiten gehouden worden? En waar is de notaris eigenlijk? Ze kon toch op zijn minst het fatsoen hebben om ons hier persoonlijk te verwelkomen. Dat lijkt me toch de normaalste zaak van de wereld. Onthoud dit Georges: als wij hier het heft in handen nemen, stellen we meteen ook een nieuwe notaris aan. Allé toe Georges waarom zeg je nu niets, geef eens antwoord op mijn vragen.

(Firmin komt intussen terug binnen met twee zware valiezen, sleurend. Hij komt cour op door haldeur, wandelt over scène en gaat jardin af. Hij zal dit nog eenmaal herhalen tijdens het volgend gesprek tussen Arlette en Georges. In totaal sleurt hij dus minstens vier koffers naar boven.)

JONKHEER GEORGES : Heb je iets gevraagd ma chérie? Ik was eventjes niet geattendeerd.

MADAME ARLETTE : Georges! Gij zijt werkelijk impossible. Ik vraag me soms af waar gij met uw gedachten zit. Gelukkig hebt gij mij om u met beide voeten op de grond te houden. Ik wilde weten waarom uwen oom hier opgebaard ligt en

niet in zijn slaapkamer of bij een begrafenisondernemer zoals ieder fatsoenlijk mens.

JONKHEER GEORGES : Ik heb nonkel Jean altijd horen declameren dat hij hier geëxposeerd wilde worden. Ik denk dat de notaris dus justement zijne laatste wens geëxecuteerd heeft. D'ailleurs het is de habitude dat edellieden in hun kasteel geëxposeerd worden.

MADAME ARLETTE : Ze hadden ons toch op zijn minst mogen consulteren.

FIRMIN : (*komt jardin op, cour af*) Let maar niet op mij, ik ben gewoon op doortocht.

JONKHEER GEORGES : Maar ma chérie, de notaris heeft gisterenavond tout de suite na het overlijden van nonkel Jean getelefoneerd met de vraag of we vandaag konden passeren om het een en ander te bediscuteren. Ze vroeg ook of we konden blijven tot de begrafenis. Dan kon ze meteen regeleren alle formaliteiten. Ik vind ...

MADAME ARLETTE : Georges!

JONKHEER GEORGES : Oui ma chérie?

MADAME ARLETTE : Ik vind dat de notaris niet zomaar het recht heeft om ons als twee schoothondjes hier naartoe te roepen. Ze had even goed vandaag bij ons kunnen langskomen om alles te bespreken. Per slot van rekening zijn we toch de erfgenamen en toekomstige eigenaars van dit kasteel. Ze had ons met de nodige égards moeten behandelen. Ze heeft ons trouwens amper de tijd gelaten om deftig onze koffers te pakken. Ik heb niet eens de helft van de zaken bij me die ik nodig zal hebben.

FIRMIN : (*die intussen voor de tweede maal met zware koffers aan het zeulen is, cour opkomt en jardin afgaat*) Chance!

MADAME ARLETTE : (*negeert Firmin*) Goed, terwijl we hier dus zitten te wachten tot madame de notaris zin heeft om ons te woord te staan, kunnen we even goed het nuttige aan het aangename paren. Als wij hier straks komen wonen, zullen we een aantal levensnoodzakelijke changements moeten doorvoeren. Om te beginnen verkopen we dat oud vochtig krot dat we van uw ouders erfdn.

JONKHEER GEORGES : Onze maison? Verkopen?!

MADAME ARLETTE : Zwijg Georges. Ik ben aan het woord.

JONKHEER GEORGES : Excuse moi ma chérie. (*Gaat richting boekenkast, bladert in enkele boeken*)

MADAME ARLETTE : Met het geld dat we met die verkoop verdienen, kunnen we deze chateau het nodige cachet geven, helemaal aanpassen aan onze joie de vivre. De mensen moeten versted staan, Georges.

JONKHEER GEORGES : Is dat allemaal niet een beetje prematuur? C'est pas sur dat nonkel Jean ons le chateau heeft gedonneerd?

MADAME ARLETTE : (*Staat recht en gaat naar Georges, loopt keurend rond, maar blijft van de lijkbare weg*) Vertel geen nonsens Georges. Aan wie zou hij het anders nalaten? Wij zijn zijn enige familie. Goed, die ramen moeten er natuurlijk uit, dat moeten ramen met dubbelglas worden. En zonnepanelen uiteraard. Al mijn vriendinnen hebben zonnepanelen, dus die moeten wij ook hebben.

JONKHEER GEORGES : Panneaux solaires?! Maar ma chérie dit is wel een middeleeuws chateau, een geprotegeerd monument, ...

MADAME ARLETTE : Het wordt dringend tijd dat je wakker wordt Georges en ge wat meer met uwen tijd meegaat. We zitten wel in de eenentwintigste eeuw. Zonnepanelen zijn in. En daarmee basta. Compris Georges?

JONKHEER GEORGES : (*verschiet en laat zijn boek vallen*) Oui ma chérie. (*Raapt boek terug op*)

MADAME ARLETTE : Het eerste wat hier moet gebeuren, is al die oude bric à brac buitengooien. (*wijst naar de zetels die in de werkkamer staan*)

JONKHEER GEORGES : Mais enfin, die bric à brac sont des Chesterfields originaux en ze zijn voor zover ik me rappeleer déjà très longue de propiëteit van onze familie.

MADAME ARLETTE : Georges, als ik zeg dat het bric à brac is, dan is het bric à brac.

NOTARIS : (*komt op vanuit keukendeur kant cour*) Ah, ik zie dat jullie er al zijn. Ik hoop dat ik jullie niet te lang heb laten wachten.

JONKHEER GEORGES : Non, non, pas du tout. Geen enkel probleem.

MADAME ARLETTE : Hmmm!

FIRMIN : (*net daarvoor opgekomen van jardin*) Ons moeder zaliger zei altijd: "Patience is een schone deugd als het wachten niet te lang duurt."

MADAME ARLETTE : Maar enfin!

NOTARIS : Jullie hebben waarschijnlijk mijnheer Jean al gegroet!

JONKHEER GEORGES : Eh oui, bien sûr dat hebben we inderdaad al gedaan, n'est-ce pas ma chérie?

MADAME ARLETTE : Georges, vraag haar liever waarom we stante pede naar hier moesten komen.

NOTARIS : Wel, er zijn een aantal complicaties, een aantal zaken die geregeld moeten worden omtrent de dood van mijnheer Jean.

MADAME ARLETTE : Complicaties? Welke complicaties?

NOTARIS : Ik stel voor dat we wachten om dit te bespreken tot de andere gasten zijn aangekomen.

MADAME ARLETTE : Andere gasten? Welke andere gasten? Georges, wat heeft dit te betekenen?

JONKHEER GEORGES : Ca c'est voor mij aussi een mysterie ma chérie. De notaris zal hier wel een explicatie logique voor hebben, n'est-ce pas notaris?

NOTARIS : Heb je hen nog niet ingelicht Firmin?

FIRMIN : Ons moeder zaliger zei altijd: "Zwijgen kan niet verbeterd worden".

MADAME ARLETTE : Bedoelde ze niet: "Bemoei u nooit met andermans zaken."

FIRMIN : Dat zei ze ook. Niet tegen mij, maar tegen ons vader. Die had namelijk de gewoonte ... (*stopt als hij de blik van Madame Arlette opvangt*). Maar dat doet er nu niet toe, denk ik.

NOTARIS : Goed, enkele weken geleden kreeg de baron, uw nonkel, een brief van een oude geliefde. Vijfentwintig jaar geleden hadden ze een "intieme" relatie. Die relatie bleef niet zonder gevolgen.

FIRMIN : Gino en Gina.

MADAME ARLETTE : Gino en Gina?

FIRMIN : De gevolgen, ze heten Gino en Gina Nolf.

MADAME ARLETTE : Nolf?

FIRMIN : Gino en Gina Nolf. Hun moeder was Astrid Nolf.

NOTARIS : Firmin!

FIRMIN : Excuseer.

NOTARIS : Goed, om kort samen te vatten. De baron en die mevrouw Nolf

beëindigden hun relatie voor ze wisten dat zij zwanger was. Dus mijnheer Jean heeft nooit geweten dat hij kinderen had.

MADAME ARLETTE : Hij heeft kinderen? Maar ... Hoe ... Quoi ... Qui... Georges!
Zeg iets!

FIRMIN : Ja mijnheer Georges, zeg iets.

JONKHEER GEORGES : Maar comment est-il possible dat die madam Nolf of wat haren naam ook moge zijn, pas nu aan nonkel Jean laat weten dat hij de père is van hare kinderen?

MADAME ARLETTE : Georges heeft gelijk. Waarom komt ze daar nu pas mee af?

NOTARIS : Toen ze de brief naar mijnheer Jean verstuurde had ze nog maar enkele weken te leven. Ze wilde dat hij de waarheid voor haar dood zou vernemen. Als ik me niet vergis, is ze kort na het versturen van haar brief overleden.

MADAME ARLETTE : En wie zegt er dat haar verhaal klopt. Misschien stuurt ze die brief wel om zich interessant te maken.

JONKHEER GEORGES : Nonkel Jean kennende zal hij wel suffisante maatregelen genomen hebben om haar verhaal te controleren, n'est-ce pas notaris?

MADAME ARLETTE : Zeg, aan wiens kant staat gij eigenlijk?

NOTARIS : Mijnheer Georges heeft wel gelijk. De baron heeft voldoende inlichtingen verzameld en het blijkt dat Gino en Gina Nolf wel degelijk kinderen van hem zijn.

MADAME ARLETTE : Ik word niet goed, ik moet eventjes gaan zitten.

FIRMIN : Zal ik een glaasje water brengen?

(Op dat moment gaat de deurbel.)

NOTARIS : Ha, dat zal de tweeling zijn. Firmin, doe jij de deur open en breng meteen ook je vrouw Madeleine mee. Ik zou graag alle betrokkenen hier hebben zodat ik aan mijn uitleg kan beginnen.

(Firmin af door haldeur kant cour)

MADAME ARLETTE : Ik zie niet in waarom het huispersoneel er bij moet zijn als we

belangrijke familie zaken bespreken. Allé Georges, zeg daar eens iets van.

JONKHEER GEORGES : De notaris zal zo haar raisons wel hebben, ma chérie. Jaagt u nu niet op. Soyez calme.

MADAME ARLETTE : Ik jaag me niet op én ik ben kalm. Had gij wat meer haar op uw tanden dan zou ik hier niet alles zelf moeten doen.

(Gino en Gina Nolf komen op samen met Firmin, haldeur kant cour. Ze zijn gekleed als een identieke tweeling, sportieve broek en hemd, trui om de schouders, gel in het haar)

FIRMIN : Voila zie. De gevolgen zijn hier. Je weet wel. Ik ga nu ons Madeleine halen. Ik ben subiet terug. *(af keukendeur)*

NOTARIS Ik ben notaris Delacroix en dit zijn Jonkheer Georges en zijn vrouw, Madame Arlette. Jonkheer Georges is de neef van de baron.

GINO + GINA : *(samen)* Aangenaam, wij zijn Gina en Gino Nolf.

(Gina wil hand geven aan Madame Arlette, deze weigert dit)

NOTARIS : Daar ligt de baron, misschien willen jullie hem eerst groeten? Of wachten jullie liever een rustig moment af?

GINO + GINA : *(samen)* We wachten liever een rustig moment af.

(Madeleine komt op samen met Firmin keukendeur cour kant)

MADELEINE : Wel here, mevrouw de notaris, ik moest komen van Firmin. Het zal toch niet te lang duren, hoop ik. Mijn rosbief zit in de oven en is bijna klaar. En je weet hoe delicaat rosbief is, één minuutje te lang en hij is om zeep. Ach, ik zie dat mijnheer Georges en Madame Arlette er ook zijn.

(Madeleine zet zich in zetel, Firmin achter salontafel.)

NOTARIS : Dat zijn dus Firmin en Madeleine. Ik vermoed dat jullie elkaar al ontmoet